

no és màrqueting

L'ORGULL ÉS RESISTÈNCIA

Aquest Orgull 2025 no ha de ser una festa buida, ni una desfilada de marques i empreses, ni una campanya de rentades de cara. **Aquest Orgull és lluita, és memòria, és foc, és resistència.** Perquè vam néixer per a viure amb dignitat, i continuarem cridant fins que es respecte cada vida *LGTBIQA+ en cada barri, en cada escola, en cada centre de treball, en cada frontera.

Reivindiquem la pau, però no una pau cega ni còmplice. Reivindiquem la pau com a justícia: la pau sense guerres, sense ocupacions, sense *pinkwashing. És senzill: volem que es complisquen els Drets Humans. Mentre bombardegen pobles, destrueixen vides i silencien veus, alguns intenten onejar la nostra bandera per a tapar els seus crims. No en el nostre nom!

L'Orgull és internacionalista i solidari amb els qui resisteixen en Palestina, al Sàhara, a tot arreu. Perquè sense justícia i Drets Humans no hi ha pau.

Denunciem unes polítiques migratòries inhumanes que condemnin a milers a la clandestinitat, la violència i la mort. Les persones *LGTBIQA+ que fugen de la persecució, de l'odi, de la violència sexual i estatal, arriben a les nostres fronteres buscant refugi i només troben murs, *concertinas, racisme institucional i LGTBI-fòbia. Exigim asil per als qui estimen o existeixen fora de

la norma, protecció real, i polítiques d'acolliment que posen la vida en el centre. **N'hi ha prou de davanteres assassines.**

La precarietat ens travessa. Les persones trans binàries i no binàries, les migrants, les racialitzades, les que tenen ploma... continuem sent les últimes en la fila i les primeres a ser acomiadades. Ens volen en atur, en silenci, amb por, sense molestar. Però no acceptarem que ens arrabassen el dret a un futur digne. Exigim ocupacions estables, el compliment de les lleis que se suposa que ens protegeixen. **Perquè les *TransMariBiBolleras també som classe obrera.** Perquè l'orgull també es defensa a la fàbrica, en l'oficina, en el camp i en les cues de l'INEM.

Les aules tampoc són un espai segur. Estudiants *LGTBIQA+ continuen sent insultades, colpejades, espentades a l'armari o al suïcidi. I encara hi ha qui vol esborrar la nostra existència dels llibres, dels temaris, de les parets. Ja n'hi ha prou d'assetjament. Volem educació pública, feminista i diversa, sense por, sense vergonya.

I cridem amb ràbia per les nostres germanes, agermanes i germans trans: les que estan, les que van ser, les que venen. Perquè continuem enfrontant el menyspreu, l'exclusió, la violència institucional, mèdica i laboral. Perquè ja n'hi ha prou de lleis que no es compleixen, de sanitat que no atenen, de treballs que tanquen portes. **La lluita trans és el cor del moviment, i defensar-la és una línia roja.** Que ho escolten clar: no donarem ni un pas arrere.

El nostre Orgull és de classe, i per això és incòmode. No cabem en el capitalisme, ni en el patriarcat, ni en les seues campanyes de colors. No volem arc de Sant Martí sobre la sang dels nostres companys, companyes i *compañeres de classe, ni discursos buits mentre els nostres drets retrocedeixen. **Som anticapitalistes, feministes, antifeixistes, antiracistes.** No ens venem. Ens organitzem. Ens defensem. Ens cuidem.

Aquest Orgull no és decoració, és barricada, és trinxera, és crit col·lectiu. Perquè el que no es nomena no existeix, però el que es crida amb força es conquista. Per això, aquest Orgull, eixim una vegada més al carrer, amb les pancartes enlaire, amb les històries en la pell, amb la ràbia convertida en tendresa, amb organització i amb memòria ja que sense memòria no hi ha Orgull. **Pels qui van obrir camí.** Pels qui ho caminen hui. Pels qui encara no poden. Perquè no volem sobreviure: volem viure lliures, visibles i amb dignitat.